

(המשך מעמוד 13)

ההולנדי. בהגיעו הביתה מצאתי על שולחני מיברק, שהזמין אותי לבוא מייד להשתתף במיצע הירוקים ובחגיגת כניסתם לפרלמנט.

הייתי עייף עד מוות, אך לא היסטתי אף לרגע: הברקתי שאגיע מחר. במיברק נגדו"ש שלי. על כן ענדתי את סמל המועצה הישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני - הדגלים השלובים של שני העמים. כימעט כל משתתפי המיצע ענדו שניים-שלושה כפתורי-סיסמות, וזכר למאי בקים שונים.

יחד עימי הוזמנו כעשרה איש ואשה מכל העולם - אשה קאתולית מארצות הברית, שהשתתפה בהסתערויות על בסיס צוללות, בהנהגת הוומר הישועי הפאציפיסטי דן בריגאן; מחזאית צינית שהיתה סבתו של מבקר-המישטר בני פראג ושלקתה בועזועימוח בעיקבות התי-נפלות הבולשת עליה; צרפתייה מאלזאס שנאסרה בגרמניה במאבקים אקולוגיים, ועוד.

העיקרון היה להזמין אנשים שהשתתפו במו גופם במאבקים למען השלום, הצדק ואיכות-החיים. אני הומנת, כנראה, בגלל פגישתי עם יאסר ערפאת בכירות הנצורה. אורחת-הכבוד מס' 1 לא יכלה להופיע, כי היתה זאת ויגני מאנדלה, אשתו של

הניסויים בחיות הן זוחות. תעשיית התרופות זקוקה להם כדי להוכיח, כביכול, שהתרופות בסדר, אך למעשה אין כל תועלת בניסויים, כי חיות אינן בני-אדם. בחשאי עושים ניסויים בבני-אדם, מבלי שאלה יודעו זאת. ואילו החיות עוברות עינויי-תופת. אחת הירוקות יוזמת פעולה בעניין זה.

העולם מורעל בזמן גרוע, המופץ בי אמצעות הפירסומת הכלי-כולה. יש להפיק את תורת המון הנכון, הטיבעי, וכן הלאה, וזהו מוליטיקה חד' מצאה בהן עניין, מתעוררות עתה בכניין הכונסטיאג. זהו משכירי-ה' רענן. ההפרדה המחולקת בין הי חיים האמיתיים והפוליטיקה נשר ברת. הגד החדש יחבר מחודש את הפוליטיקה לחיים.

מדברים על המארכיזם. הוא הוריד את האדם לדרגת יצור כלכלי-בלבד. בכך שלל ממנו את אנושיותו. אין זה מיקרה שכל המישטרים המארכיסטיים שקמו עד להם הסכו בלתי-אנושיות. יש להחזיר את האדם את כבודו, את מהותו השלמה. יש לאדם צרכים רבים, ועל כולם יש להיאבק. (אני מספר לירוקות על התועמלן הקר-מוניסטי, שבא לבית-חרושת והבטיח ל-טועלים שאחרי המהפכה יאכלו מדי יום תות-שדה עם קצפת. אבל איני אהבה

חצת את ידו. אחרי היסוס קל, שם קול את הענף על גבי הפרחים הזוהרים, ש-הוגשו לו קודם לכן.

מיליוני גרמנים רואים את הי מחווה, אם כי לא כולם מבינים, מן הסתם, שהענף הוא נבזה, ומס' מזל את רצח הטבע בידי המימסר.

אינטרנציונל ירוק

ר ערב נערבת בפאב הגדול חגיגת הניצחון הבינלאומית, חברי-הפרלמנט חוזרים ממישכן הבונדסטאג, האורחים מ-חול' מתבקשים לספר על המיבצעים הדי-עיות של תנועותיהם.

אני מספר בקיצור על פגישותינו עם יאסר ערפאת. מעבר-הקוים בבירות הדי-נצורה מצטייר כאן, משום-מה, כמעשה-גבורה עילאי, וזוכה במחאות-כפיים סוע-רות. אני מספר על "שלום עכשיו" ועל הוועד נגד המילחמה בלבנון. על הפגנת 400 האלפים ועל סרבניה-השרות. תגובת הציבור אינה משאירה ספק לגבי אהדת הציבור לישראל האחת, שחרת-השלום. בסוף דבריי אני קורא להקמת אינטרנציונל חדש, אינטרנציונל "ירוק" למאבק בינלאומי לשלום, לצדק ולאיכות-החיים. ברור שאצל פעילי התנועה הגרמנית קיימת נכונות לכך.

הנואמים הבאים אחרי - הבריטית הדי-מספרת על ההכנות לפעולת-פסחא נגד החימוש הגרעיני, האיטלקי המדבר על המאבק נגד הטילים האמריקאים והצינית המדברת נגד הדיכוי הקומוניסטי בארצה ("אני סוציאליסטית למרות שחייתי במי-שטר סוציאליסטי") - מצטרפים לרעיון, המסובים שותים תה וזכור, מקשיבים ומחליפים רשמים על יומת-הגדול. לקראת חצות מגיעים גם פטרה קלי הגנרל, גרט סבסטיאן הוא מעין, מתי פלד גרמני - ארבע שנים בחיל-ההנדסה בחזית הרוסית במילחמת-העולם, 25 שנים בבונדסטור. לאחר מכן התעניין במכון לחקר השלום, שהוקם על-ידי קצין משוחרר. הופעתו של הגבר התמיר, בעל החזות הטיפוסית של קצין פרוסי, בחבורה מוזקנת זו של הדרו הצעיר, שונא-הצבא, היא תופעה מעניינת.

בבוקר היתה פטרה עייפה, עכשיו היא נראית שורה ורצצה, בשלב אחרון של תשישות. אבל יש תרופה. באיכבאה ריי טינג, שחקנית גרמנית ידועה מאוד (תיא-טרון וקולנוע), מקדישה עתה חלק מומנה לקידום תזונה נכונה. היא הביאה עימה מטבחני-יד, כמות של גרעיני שעורה, שמי-גומקים, אגוזים ועוד כל מיני תבליי-גת, ומכינה מיזולי אמיתי. פטרה אוכלת ומקבלת את המטחנה במתנה.

גם אני אוכל, וזה היה המחיר שאני משלם עבור חוויות היום. אנתוני לוקחים את פטרה ואת הגנרל הביתה במנית, בדרך היא שופכת את ליבה. היא קורסת תחת עומס העבודה. לא נתנו לה מזכירה. היום נתנה עשרות ראינות. ההצבעות האינסופיות במליאה התישו אותה לגמרי. יש לה דקירות ב-חזה. האור הפלואורוסנטי משגע אותה. "אני לא יודעת איך החוקתי מעמד היום. היו רגעים שלא ידעתי מה קורה סביבי". מורידים אותה ליד מזון. שם מחכה לה הסבתא שפיה. האב הדי-חורג והאם לבת השפיקה להגע מאמריקה.

אקדה ואונס

ל מחרת בבוקר מתחילה העבודה הפרלמנטרית הרצינית. מי שסבר כי הירוקים יסתפקו בנימוקים למען הפלדוויזה ובחקמת שערוריות, פעה. כמזנה בשעות, הם הלכו לפרלמנט כדי לעשות עבודה רצינית.

על סדרהיום עומד סעיף שיגורתי: בחיי רת ועדות הפרלמנט. הירוקים תבעו ייצוג מוגבר בכל הוועדות. הקמת ועדות מיוחדות לפירוק החימוש, להמאש ולה-ענייני איכות-הסביבה. זה מאפשר לה לורוק אל חלל האולם את הפצצות המיי-לוליות הראשונות. מתחיל יוסף ("יושקה") פישר, מזכיר הסיעה, צעיר שכבר עשה לעצמו שם בחוגים שמאליים בפראנקפורט. הוא משך את תשומת-ליבי כאשר פירסם מאמר בגנות השיגעון האנטי-ישראלי של השמאל החדש, המבקש להיות "יותר אש"פי מא-שר אש"ף עצמו."

גרט סבסטיאן, מתי פלד הגרמני (משמאל) צועד בתהלוכה לבונדסטאג, כשהוא נושא עצי. לידו פטרה קלי, נושאת עציץ וזר-פרחים. באמצע: אוטו שלי, ומימין מארי-לואיזה בק-אברדורף יושבת-הראש.

הגנרל

תות-שדה עם קצפת. מעיר אחד הפועי-לים, משיב לו הקומוניסט: "או, חבר, כאשר תבוא המהפכה אתה תאהב תות-שדה עם קצפת!"

פטרה קלי מושכת את מירב תשומת-הלב של כליה-התיקשות. היא בת 35, אך נראית הרבה יותר צעירה - מוכנת-קומה (כ-1.58), אני מעריץ. בלונדית, דקה, בעלת תווי-פנים חדים, השיפעת כוחר-צוץ. היא נראית עייפה עד מוות, כולה פקעת עצבים, ולעולם אינה צוחקת.

פטרה היא גרמניה, שגולה אצל אב חורג באמריקה (ומכאן השם האירלי). אחותה הקטנה משה מסרטן, אחרי ש-נעקרו עיניה. פטרה החלה מקדישה את חייה למילחמה בסרטן, הקימה קרן על שם אחותה, ומכאן הגיעה באוסן סיבטי לחקירת הקשר בין הסרטן ואיכות-הסביבי-בה. היא עברה לבריסל, הפכה שם יועצת-מינהל, החלה נוסעת בין בלגיה וגרמניה כדי לארגן את התנועה הירוקה, שצצה יש מאין. התנועה קמה לא במעט תודות למרץ האגדתי שלה. היא מהווה אצל הירוקים את אשר היווה, לפני חצי דור, דניאל כהן-בנדט אצל האדומים.

עכשיו היא נראית כאילו היא עזובה להתמטט בכך רגע. רק כוח-הרצון מחזיק אותה בתנועה. הספירה נגמרה. קול נבחר, כמובן. לפני שהיא נשבע אמנים. ניגשים אליו ראשי כל הסיעות ולהוציב את ידו. נראה כי הירוקים לא התכוננו למצב זה. הם החליטו מראש להחריט את סקס השבעת הקאנצלר ולצאת מן האולם, כי השבועה כוללת את הפסוק, למנוע נזק מן העם הגרמני. ומי מוזק לעם הגרמני - לדעת הירוקים - יותר מנציג זה של ההק הגרמני, ההורס את הסביבה המדכא את המיעוטים? אחרי היסוס של רגע ניגשת יושב-ראש הירוקים, מארי-לואיזה בק-אברדורף, אל קול, מגישה לו ענף נבול של ברוש, ולר-

מנהיג המרד הכושי בדרום-אפריקה. היא במעצרי-בית. כוה, שושאה את דיוקנה, הוצגה על-ידי אחד הירוקים המזוקנים כי אולסה-מליאה של הבונדסטאג. כמו כל מעשה, היתה גם הזי-מנתי מעשה סימלי. השמאל החדש הגרמני הגיע בעבר לא פעם לירי קיצוניות אנטי-ישראלית מפורשת, ותמך בדי ביקורת בזרמים הקיצרי-ניים ביותר באש"ף. הזמנתי באזהר לסמל את תמיכת הירוקים בשלום בין ישראל והפלסטינים, ובמגעים בין מחנות-השלום בישראל ובי-אש"ף.

הזכות להיוולד

א חרי-הצהריים קיבלתי אישור ל-היכנס לפרלמנט. עקבתי מן היציע אחרי בחירתו מחדש של הלמוט קול כקאנצלר. לא היו הפתעות. הקאנצלר נבחר בהצי-בעה חשאית אינסופית. והיה מעשם-ישבנו ביצע ושוחחנו. ליידי ישבו שלוש ירוקות, ובעוד שלמטה נקראו 500 חברי הבונדסטאג (בערך) לקום ולהצביע בזה אחר זה, שוחחנו על הא ועל דא. היתה זאת שיחה מאלפת. על מה דובר? על חפזות מלאי-כותיות. האם היא לוויד הזכות להיוולד? ואולי ליוסר, יש לוודד הזכות שלא להיוולד בשאינו רוצי לאמו? מהי הגישה האנושית הדי-נכונה?

עניין התרופות. בגרמניה יש עכשיו 84 אלף סוגי-תרופות. ברובן אין כל תועלת, אלא הן גורמות ליותר מחלות מכפי שהן מרפאות. התעשייה הפרמצבטית הכבדה שוטפת את נפש העם, מייצרים תרופות חדשות בסרט הנע, ויוצרים להן שוק. צריכים לשבור את כוחה.

פישר כולל בדבריו התקפת-מחץ על פראנץ-יוזף שטראוס, שנסע לפליסינים כדי לתת לרוזן פראנאנדו מארקוס אקדה במתנה. כשפישר מדבר על האקדוחן הנוסע, המתחנף לרוצחים בינלאומיים, מתפוצצת הסיעה הנוצרית. חברי הסיעה - רובם גברים בחליפות מפוארות, שער-רפם ופנייהם טובעים מש בהררי שומן מרוב אכילה בשר-חזיר - מתחילים לצ-רוח זועם. זה מאפשר לפישר לעמוד על הצביעות של האדונים, המתכצרים מאחורי רי צווארון ועיניהם והמתנהגים בצורה פרועה. אחרי שמתחו ביקורת חסודה על הלבוש המרושל של הירוקים.

ההתפרעות הימנית מגיעה לשיאה כאשר מדברת המורה הירוקה גבריאלה (גביי) פוטהאט בכנות ועזה מיוחדת לעמדת האשה. ועדה כזאת דרושה, לדבריה, כדי לשם קץ לדיכוי הרוב על ידי המיעוט - שהרי הנשים הן הרוב בגרמניה (54%). והגברים מיעוט.

הגברים עבי-המידות המלוקקים של הי-ימין מתחילים להמסיר על הצעירה דרבי לעג קולניים, וזו משיבה בהצהרה גורמת להתפוצצות: "רוב מעשיה-אונס מתרחשים בחיי הנשואין". זה יותר מדי בשביל גברים גרי-מניים. הם מפביעים את דיכוי הנואמת בקריאות-ביניים פרוקות. יושבת-ראש השיבה הסרת-אותים, קשה לשמור את הנואמת הצעירה.

(אחד הירוקים מסביר לאחר מכן מדוע זה קורה: הטכניקה היא המצאה של גבי-רים. המיקרופונים הומצאו על-מנת קולות גבריים, ככל שהקול נמוך יותר, הוא מרי-טיב, "לעבור" במיקרופון. קולות נשיים אינם מתקבלים בו יפה. גם אני שמתי לא פעם לב לתופעה זו. אגב, אפשר להוסיף כי הטכניקה היא גם המצאה של לבנים, כימעט ואייאפשר לצלם כושים).

לאחר מגישים הירוקים הצעה ל-סדרהיום נגד מיקסד-האכולסין, העומד להיערך בגרמניה בשבועות הקרובים. בי-רחבי המדינה קמה תנועת-חרם ספונטאנית נגד המיפקד, מפני שהוא חודר לתחום הפרט. הוא אפשר את חשיפתם של זרים בלתי-חוקיים, הומו-סקסואלים (מפני שייר-שם מי גר עם מי), הכנסות צדדיות, ועוד. הנואם הירוק קורא מעל הדוכן להפרת החוק, נציגי כל המיפלגות קמים להשיב, הסוציאלי-דמוקראט מתפתל, כמו מפא"יניק אמיתי, אין הוא יכול להתנגד למיפקד, כי הוחלט עליו בימי השלטון של מיפלג-תו. אך אין הוא רוצה להעניק לירוקים את המונופול על תנועת-ההתנגדות. הפוש-טת בציבור. בחירוצים שונים, הוא תובע לדחות את המיפקד לכמה שבועות. הגר-צרי מתנפל עליו, ומסיים את דבריו בכי-קשה שהגרמנים יתייחסו למיפקד באותה הרצינות כמו יוסף הקדוש, אביו של ישוע, שהיה כל הדרך מצרית לבית-לחם כדי להשתתף במיפקד של הורדוס.

לפני ואחרי ישיבת-המליאה - ישיבה של הסיעה. ישיבה אינסופית. כאן משתוללת הרמזוקרפיה הפני-מאלית. האם הנואמים במליאה היו בסדר? מדוע לא הושמעו כל הי-נימוקים נגד המיפקד? מדוע לא הוגשו ההצעות בזמן ככתב, כפי שדרוש הנהיג?

אחת הצעירות תובעת כי כל הגברים בסיעה יחתמו על גילוי-דעת. המנגה את גסות-הרוח של הגברים במליאה נגד הגר-אמת שדיברה על נכויות האשה. אחד הצעירים מתנגד. מדוע יחתמו רק הגבי-רים? מדוע לא כולם? אבל הנשים מתעי-קשות. גם פטרה קלי - היום היא נראית עוד יותר עייפה, מכיוון שחסר התמרץ העצבני של אמטול - תובעת: הגברים צריכים למחות. הצבעה. ההצעה התקבלה. מי ידבר על החימוש? הגנרל, שהוא כריסמא, או אחד הפעילים הצעירים, שני-בש הצעות מרחיקות-לכת לשירוק החי-מוש? מצביעים. מצביעים עוד פעם. עלי לנסוע לנמלה-העופה כדי לחזור הביתה. אני קם, מביט מבט אחרון בחבורה נעימה זו של צעירים מזוקנים וצעירות בגלי-מאופרות, ויוצא בשקט. איש אינו מריש בכך, כי הכל שקועים בוויכוח. האשה הקשישה ביותר בסיעה. בעלת שיער-שיבה, מתמרמרת על הנהיג הקייט בפראלמנט שחבל קמים לכבוד היו"ר, בהי-כנסו למליאה. מה זה פה, בית-ספר? היא, על כל פנים, לא תקום! האם החליט שכל הסיעה תנהג כך? מיהו מציע להשאיר זאת לשיקול-הרעת של כל אחד מחברי-הסיעה. מצביעים. מצביעים עוד פעם. הוחלט ביחוד שכל אחד יהליל לבדו.